

[Horn.]

hensyn til Storebæltshistorien, og endelig hele landets finansielle situation, hvor jo regeringen og folketinget arbejder med at skabe en vis balance for de kommende 3 år. Disse 3 ting er så vigtige for en stillingtagen, at det må være rimeligt, at man vedtager den dagsorden, vi har foreslået. Vi kan ikke tiltræde de to andre dagsordener.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg skal ikke på indeværende tidspunkt blande mig i den debat, der har fundet sted mellem hr. Stæhr Johansen og hr. Guldberg, herunder heller ikke — selv om det var fristende — kommentere hr. Guldbergs bemærkninger om, at de enkelte borgerlige partier nok forekom mere frit stillede i dag, end det var tilfældet før den 11. oktober.

Men jeg vil godt med udgangspunkt i hr. Guldbergs bemærkning om at sylte afgørelsen — og det bliver dermed også lidt af et svar til hr. Valbak — sige, at jeg er af den ganske faste overbevisning, at den afgørelse, der skal træffes, ikke kan træffes i dag, da en række undersøgelser, som jeg skal nævne det, som var igangsat af den tidligere regering, ikke kan være færdige før til september, og da særlig forhandlingerne med svenskerne, som er helt nødvendige for at få tilvejebragt en Saltholmløsning, ej heller kan være færdige før det tidspunkt. Hvis vi først ser på Saltholmløsningen, er vi nødt til at undersøge og færdiggøre undersøgelsen af, hvilken kapacitet det, der både kan blive transitforbindelsen til Saltholm og samtidig den direkte forbindelse til Sverige, har. Hvis vi når frem til den opfattelse, at den har en tilstrækkelig kapacitet, vil vi forhåbentlig i mange år kunne udskyde det, svenskerne ønsker, nemlig den direkte forbindelse fra Dragør via sydspidsen af Saltholm til Limhamn. Det er et spørgsmål om adskillige hundrede millioner kroner, som det vel også er værd at tage med i denne prioriteringsdebat, og dette spørgsmål skal definitivt og endeligt afklares, før man kan nå en overenskomst med den svenske regering. Jeg ved, at den tidligere regering har forsøgt at opnå en sådan overenskomst; det lykkedes ikke, og der er ingen som helst antagelse for, at det ville være lykkedes hurtigere, såfremt den nuværende regering ikke var tiltrådt og

den tidligere regering havde fortsat. Jeg vil altså holde for, at i forbindelse med Saltholmproblematikken er der i relation til undersøgelserne af røret fra Kastrup til Saltholm og forhandlingerne med den svenske regering ikke spildt én eneste dag af den nuværende regering.

På samme måde forholder det sig med øst-vestproblematikken. Det er rigtigt, at jeg udtrykkelig kalder det øst-vestproblematikken, og det er vistnok en opfattelse, jeg deler med den tidligere trafikminister; at vi ikke kan nøjes med at se i de undersøgelser, vi har foretaget og har under foretagelse, alene på en fast forbindelse via Storebælt. Man må se på, om der er andre forbindelser, som giver en trafikalt set bedre dækning. Det er en opfattelse, som kom til udtryk derved, at man i den tidligere regerings periode udvidede Storebæltskommissionens kommissorium med denne Samsø-undersøgelse, en disposition, som jeg fuldt ud kan billige, og som jeg har fulgt op med et aktstykke til finansudvalget, hvor det gav anledning til en del debat, som nu er afklaret.

Jeg må altså holde for, at ganske uanset om man har det ene eller det andet standpunkt, ligger der en række undersøgelser, der skal fuldendes, en række forhandlinger, som skal afsluttes, og jeg vil også holde for, at det på ingen måde er den nuværende regerings hensigt at vente med at fremlægge de nødvendige beslutninger én eneste dag i det kommende folketingsår, efter at disse undersøgelser og disse forhandlinger er afsluttet.

Jeg er enig med hr. Guldberg i — og det griber jo lidt ind i debatten mellem hr. Guldberg og hr. Stæhr Johansen — at de love, der er vedtaget i den tidligere regerings tid, lovene fra 1969 med retningsviseren om udflytningen, og at den skulle ske til Saltholm, loven fra 1970 om organisationen KLV og loven fra 1971 om anlægsstoppet i Kastrup, hver for sig kun har mening, såfremt de ledsages af den endelige perle i perlerækken, nemlig anlægsloven, for så vidt angår Saltholm. Men det er ikke så meget en diskussion, som er i modstrid med en række af de betragtninger, jeg har anført, men nærmere en diskussion, som kan komme i modstrid med nogle af de bemærkninger, der er fremført af hr. Stæhr Johansen.

Derefter et par bemærkninger til hr. Arne